

Minister Rozwoju,
Pracy i Technologii

Data: 14 grudnia 2020
Znak sprawy: DPR-IV.053.3.2020

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), w związku z petycją z dnia 20.09.2020 r. w sprawie wprowadzenia zmian w przepisach dotyczących zagospodarowania terenów wiejskich, w odniesieniu do postulatów petycji będących we właściwości ministra do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa (postulaty nr 1, 2, 3, 6), wyjaśniam co następuje.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, ze zm.) oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, ze zm.) sprawy dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz ochrony środowiska należą do zadań własnych gminy.

Zagospodarowanie przestrzenne jest kompetencją władz samorządowych. Władze lokalne w porozumieniu z mieszkańcami decydują o zagospodarowaniu miejscowości zgodnie z potrzebami społeczności miejscowej, przyjmując akty planowania przestrzennego, sporządzane w oparciu o przepisy prawa. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, ze zm.) stwarza ramy prawne do projektowania zagospodarowania przestrzennego gminy, określając niezbędne przepisy regulujące zasady lokalizowania poszczególnych funkcji.

Politykę przestrzenną gminy określa studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (art. 9 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Przeznaczenie terenów oraz ich sposób zagospodarowania i zabudowy ustala się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego

braku – w decyzji o warunkach zabudowy (art. 4 ust. 1 i 2 ustawy).

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zawiera przepisy dotyczące ochrony i kształtowania obszarów wiejskich. W trakcie sporządzania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wymagane jest uwzględnienie uwarunkowań wynikających ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, a w ustaleniach studium należy określić kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej. W studium należy również wskazać obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne. Obszary te powinny być objęte planem miejscowym. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, z 2003 r. poz. 1587), na terenach wiejskich wyznacza się „tereny użytkowane rolniczo”, do których należą: „tereny rolnicze” (niezabudowane), „tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodnich” oraz „tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodnich oraz gospodarstwach leśnych i rybackich”.

Gminy wiejskie są bardzo zróżnicowane pod względem gęstości zaludnienia, powierzchni, ilości i wielkości miejscowości – wsi, kolonii i przysiółków. Zagospodarowanie miejscowości jest pochodną wielu czynników – historycznych, przyrodniczych, społecznych. Wsie będące siedzibą gminy są różnej wielkości, w odmienny sposób rozplanowane i zagospodarowane (wieś typu ulicówka, okolnica, łańcuchówka, rzędówka, wsie gminne – małe miasteczka, które utraciły prawa miejskie, itp.). Lokalizacji zabudowy zagrodowej związanej z hodowlą w poszczególnych siedliskach ma miejsce zarówno obok zabudowy mieszkalnej, jak również na granicy siedlisk, a w niektórych miejscowościach – w osobnych zgrupowaniach budynków inwentarskich na obrzeżach wsi. Podobna sytuacja dotyczy rozplanowania pól uprawnych, ogrodów i sadów. W niektórych wsiach układ urbanistyczny i ruralistyczny jest objęty ochroną konserwatorską.

Lokalizacja nowej zabudowy na terenach wiejskich następuje na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub w drodze wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Zabudowa zagrodowa, rolnicza jest na terenach wiejskich podstawowym przeznaczeniem terenu. Dotyczy to również wsi będących siedzibą gminy. W wielu miejscowościach zabudowa zagrodowa jest przemieszana z zabudową jednorodzinną. Jest to spowodowane zmianami

społecznymi na wsi – odchodzeniem rolników od działalności rolniczej i podejmowaniem pracy w innej branży, a także napływem ludności z miast na tereny wiejskie lub podmiejskie, z niższymi cenami gruntów. Planowanie przestrzenne i proces inwestycyjny na obszarach wiejskich wiąże się z występowaniem różnych zagadnień, w tym m. in. konfliktów sąsiedztwa zabudowy zagrodowej i zabudowy jednorodzinnej. spowodowanych uciążliwościami generowanymi przez działalność rolniczą. Dotyczy to sytuacji związanych zarówno z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jak i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Jednakże co do zasady – nie powinno stosować się dodatkowych ograniczeń w lokalizowaniu funkcji rolniczych na terenach wiejskich niż te, które wynikają z obowiązującego prawa. Zadaniem władz gminnych jest wykonywanie swoich uprawnień w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, z poszanowaniem interesu publicznego i prywatnego, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz z uwzględnieniem podstawowej roli terenów wiejskich – produkcji żywności dla wszystkich obywateli naszego kraju.

Szczegółowe zasady lokalizacji poszczególnych budynków i budowli służących produkcji rolniczej regulują przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. 2019 r. poz. 1186, ze zm.) oraz rozporządzenia wykonawcze, z których najważniejsze to rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tj. Dz. U. z 2015 poz. 1422) oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 81). Jeżeli inwestycja należy do kategorii mogących znacząco oddziaływać na środowisko przeprowadzane jest postępowanie środowiskowe prowadzone w oparciu o ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283).

Uwzględnienie proponowanych w petycji dodatkowych przepisów odnośnie lokalizacji zabudowy rolniczej oraz rozmieszczenia użytków rolnych na terenach wiejskich nie znajduje uzasadnienia. Wprowadzenie we wsiach gminnych zakazu posiadania budynków inwentarskich, pól uprawnych, sadów i ogrodów i ograniczenie zagospodarowania rolniczego do ogródków działkowych i rekreacyjnych uniemożliwi funkcjonowanie gospodarstw rolniczych, będąc również w sprzeczności z tradycyjnym rozplanowaniem miejscowości wiejskich.

Odnosnie postulatu dotyczącego odległości zabudowy zagrodowej od dróg publicznych i kolei (postulat nr 4), informuję, że sprawy te regulują przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (D. U. z 2020 r. poz. 470) oraz ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043). Przepisy te muszą być uwzględniane w planach miejscowych oraz decyzjach o warunkach zabudowy.

Natomiast poruszanie się pojazdów i maszyn rolniczych po drogach (postulat nr 5) reguluje ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, ze zm.). Zgodnie z przepisami ustawy, pojazdy i maszyny rolnicze mogą być dopuszczone do ruchu po spełnieniu szeregu wymogów, określonych w ustawie oraz w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2012 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. 2016 r. poz. 2022, ze zm.). Wprowadzenie nakazu poruszania się pojazdów rolniczych wyłącznie po posesji i polu właściciela uniemożliwi uprawianie pól rolnikom posiadającym gospodarstwa rolne składające się z odległych od siebie nieruchomości, co w naszym kraju jest zjawiskiem powszechnym. Propozycję taką oceniam jako niezasadną. Jednocześnie zwracam uwagę, że sprawy związane z nowelizacją przepisów ustawy o drogach publicznych, ustawy o transporcie kolejowym oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym znajdują się we właściwości ministra do spraw transportu.

W związku z powyższym informuję, że petycja nie może być uwzględniona w zakresie właściwości ministra spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach – sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Anna Kornecka
Podsekretarz Stanu

[podpisano elektronicznie]

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych

1. Administratorem Pani danych osobowych jest Minister Rozwoju, Pracy i Technologii z siedzibą w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 3/5, tel.: 22 411 98 99, 22 411 98 55.
2. Kontakt do Inspektora Ochrony Danych: iod@mr.gov.pl.
3. Pani dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO to jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870) w celu rozpatrzenia petycji.
4. Pani dane osobowe mogą być udostępniane podmiotom do tego uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Pani dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów przetwarzania, nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji.
6. Pani dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.
8. Przysługuje Pani prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich sprostowania.
9. Przysługuje Pani również prawo do złożenia skargi w związku z przetwarzaniem ww. danych do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, na adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2.